

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 27 august – 2 septembrie 2017

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Sărbătoare

TĂIEREA CAPULUI SF IOAN BOTEZĂTORUL

Marți, 29 august, 2017, ora 11,00 Sf Liturghie

RUGĂCIUNE

O Mergătorule înainte al Domnului și Botezătorule a lui Hristos,

Tu ai fost glasul care a strigat în pustie și calea Domnului o ai pregătit.

**Tu, cu spiritul și cu puterea lui Ilie , în lume te-ai arătat și nelegiuirea lui Irod și a tuturor
celor asemenea lui ai muștrat.**

Tu ești martorul cel preavestit al Preasfintei și de viață făcătoarei Treimi.

**Tu pe Mântuitorul către mulțimea popoarelor L-ai mărturisit și cu degetul tău L-ai arătat
pe Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatele lumii.**

**Tu, de către însuși Domnul, mai mult decât prooroc ai fost mărturisit și, după Născătoarea
de Dumnezeu, pe tine te credem a fi cel mai mare om născut din femeie.**

**Prin mijlocirea sfințelor și preaputernicelor tale rugăciuni, ajută-mă să dobândesc mila lui
Dumnezeu și a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, în ceasul cel de pe urmă al sfârșitului
meu. Amin.**

O TRANZACȚIE LA BURSA CERULUI

În evanghelia de astăzi ne mișcăm încontinuu între două planuri. Aceleași cuvinte utilizate la un nivel strict uman, Isus le preia pentru a-l conduce pe cel ce se apropie de El, la un nivel mult mai înalt, dezvăluind astfel adevăratul lor sens. Biețile căutări umane ale binelui, ale bogațiilor menite să dăruiască fericirea sau plinătatea vieții, trădează de fapt o căutare mult mai profundă, pornită din adâncimea sufletului omenesc, acolo unde se pastrează neatinsă licărirea divină lăsată de Cel ce l-a creat. Înspre aceasta profunzime, Fiul Omului încearca să ne conducă pe fiecare dintre noi: “duc în altum!”

(Continuare pag următoare)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Scurt Anamaria**, în numele comunității Parohiei Greco Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

O TRANZACȚIE LA BURSA CERULUI

Astăzi un tânăr plin de bunuri, îl caută pe singurul Bun cu adevărat! Pare să aibă de toate, evanghelia ne spune că are bogății nenumărate, însă simte fără umbră de dubiu că ceva îi scapă. Este și virtuos: a ținut toate poruncile, însă îi lipsește plinătatea lor. A moștenit multe, însă nu are acces la adevărata Moștenire. În același timp, chiar dacă pare să dorească viața veșnică, este mult prea legat de cea pământească, fiindcă tocmai în momentul în care se apropie în sfârșit de soluția mult dorită a problemei lui, renunță și se îndepărtează întristat.

Poate că și tânărul și noi avem tendința de a focaliza doar prima parte a răspunsului Mântuitorului, cel care se referă la renunțare. Credem că adevărata soluție este renunțarea la bogății. Ar fi însă doar o altă poruncă de împlinit. Însă mântuirea nu stă în porunci: este imposibilă! Evanghelia de astăzi ne-o spune foarte clar: “este cu neputință la oameni”. Adevărata soluție este urmarea lui Isus. “...iar apoi vino de mă urmează!” Isus este viața veșnică! Renunțarea la bogății este doar renunțarea la un obstacol, așa cum vedem în cazul tânărului de astăzi. Dar viața veșnică este urmarea lui Cristos, Calea, Adevărul și Viața.

Petru face o constatare surprinzătoare: tocmai în momentul în care Mântuitorul vorbește despre faptul că mântuirea este imposibilă la oameni, folosind metafora cămilei ce pare să treacă mai ușor decât bogatul prin urechile acului, Primul dintre Apostoli spune: “iată, noi am renunțat la toate și te-am urmat!” Ce se întâmplă de fapt? Se întâmplă exact ce spuneam mai devreme: logica umană și cea divină sunt pe dos una față de cealaltă. Tânărul se îndepărtează întristat fiindcă pune pe primul loc renunțarea la bogății. Privirea lui interioară este focalizată pe bogățiile la care trebuie să renunțe. În funcție de acestea se situează alegerea lui pentru Cristos. Petru și ceilalți în schimb, pun pe primul loc urmarea Mântuitorului și își dau seama că bogățiile cad de la sine. De ce? Fiindcă adevărata lor bogăție devine Dumnezeu. E la fel ca în evanghelia din duminica trecută. Nu putem ierta dacă nu am simțit cu adevărat ce înseamnă iertarea lui Dumnezeu pentru noi. Nu putem renunța la această lume și la bogățiile ei dacă nu am simțit dulceața bogăției de haruri și de fericire pe care Isus o revărsă în inima noastră. Iar pentru a o simți trebuie să începem să mergem pe urmele Lui. Tânărul de astăzi mai avea de făcut doar un pas, cel pe urmele lui Isus, pentru a primi bucuria ce să-i îngăduie să se desprindă de bogățiile sale. În schimb face pasul înapoi, înspre tristețea acestei lumi.

Pentru noi se repetă în fiecare zi aceeași dilemă: vom face pasul înspre Cristos și astăzi? Urechile acului sunt mult prea strâmte pentru cămila bogățiilor noastre. Isus ne propune însă o soluție: aceea de a transfera bogățiile înspre sufletul nostru. Un fel de tranzacție la Bursa Cerului...

(PSS Claudiu—Episcopul Curiei)